

Különböző igazságszolgáltatási hivatalok betöltése után a Cincinnati Egyetem jogi karának professzora és dékánja, majd a Fülöp-szigetek főköormányzója lett. Barátja, Theodore Roosevelt a hadügyminiszteri tárcát adta neki, majd ő irányíthatta a Panama-csatorna építését, valamint a Kubával és Japánnal folytatott tárgyalásokat. Felesége, családtagjai és főleg Theodore Roosevelttől unszolására elfogadta a Republikánus Párt jelölését az 1908-as elnökválasztásra. És ezzel kezdődtek a bajok.

Nem tudta irányítása alá vonni sem a Republikánus Pártot, sem a Kongresszust, és meggyőződés konzervatívként nem vonzódott a reformokhoz. A mindkét párt körében hódító progresszív mozgalom tagjai már régóta követelték a behozatali vámok mérséklését, amelytől az iparcikkek árának csökkenését remélték. Taft 1909-ben a vámcsoökkentés céljával rendkívüli ülészsakra hívta össze a Kongresszust. A Képviselőház által felvázolt törvényt a Szenátus addig módosította (egészen pontosan 847-szer!), amíg a csökkentések jelentéktelenné nem váltak, egyes árucikkek vámjaja pedig magasabb lett. Taft hosszan vívódott, majd a pártegységre hivatkozva aláírta ezt az úgynevezett Payne–Aldrich-féle törvényt, s ezzel mind a nagyvállalatokat, mind a progresszív re-

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK 27. ELNÖKE

WILLIAM HOWARD TAFT

1909. MÁRCIUS 4.–1913. MÁRCIUS 4.

A HÍRES POLITIKUSDINASZTIA ALAPÍTÓJA AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK EGYIK LEGSIKERTELENEBB ELNÖKE VOLT. HIÁNYZOTT BELŐLE AZ ÖNÁLLÓSÁG, KÉPTELEN VOLT AZ ERŐSKEZŐ ÉS HATÁROZOTT VEZETŐHÖZ ILLŐ GYORS ÉS MERÉSZ POLITIKAI DÖNTÉSEKRE. MINDIG ALÁRENDELTE MAGÁT VÁLAKINEK: ELŐSZÖR SZÜLEI, MAJD FELESÉGE ÉS THEODORE ROOSEVELT TANÁCSAIT KÖVETTE.

formereket szembe fordította kormányával.

Az elnök létrehozott egy tanácsadói és hatékonyságvizsgáló bizottságot, melynek tagjai száztíz jelentést készítettek, a pénzügyi hatalmát féltő Kongresszus azonban nem szavazta meg ezeket. Leszavazta azt a javaslatát is, hogy minden nemzetközi vita során forduljanak a hágai

Nemzetközi Törvényszékhez.

Azért voltak sikerei is: több eljárást indított a trösztök ellen, mint híres elődje, összesen kilencvenet. A Mann–Elkins-törvénnyel (1910) kiterjesztették az Államközi Kereskedelmi Bizottság fennhatóságát a vasutak fölé. Gyermekegyi hivatalt alapítottak, s a szövetségi irányítás alatt álló munkálatoknál

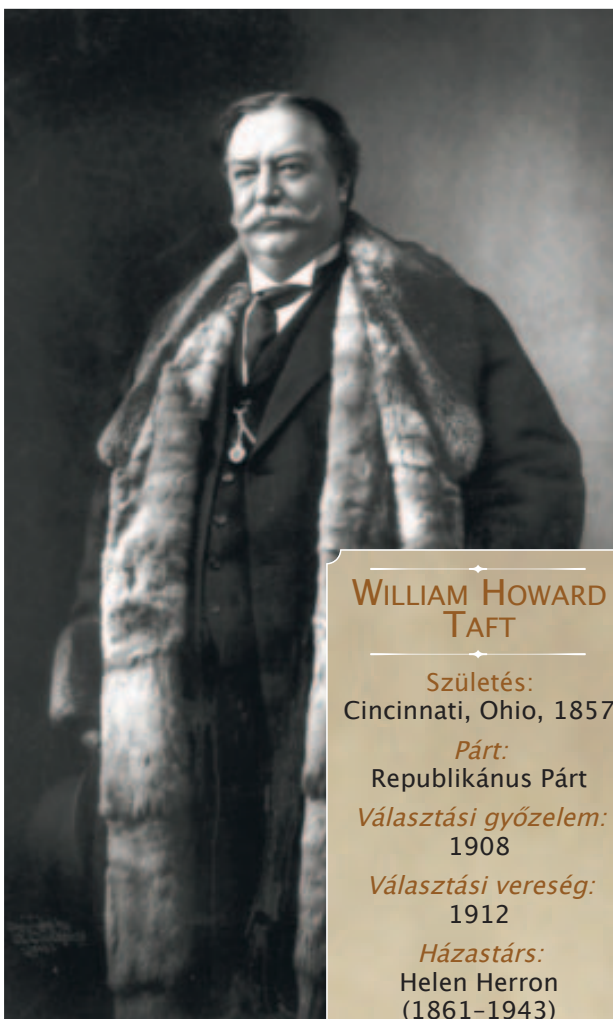
nyolc órára korlátozták a napi munkaidőt. Taft külpolitikai tevékenységét dollárdiplomáciának nevezték el, mert latin-amerikai és távol-keleti befektetésekre bátorította a bankárokat, s a külföldi beruházásokat politikai eszközként használta fel.

1912-re az egykori barát, Theodore Roosevelt élesen szembe fordult Tafttal, és hívei kivonultak a chicagói republikánus elnökjelölő gyűlésről. Az új elnökválasztáson Taft csak két állam elektorainak szavazatait kapta meg, és a harmadik helyen végzett. Ilyen csúfos vereséget még egyetlen hivatalban lévő elnök sem szenvedett el.

Úgy emlékeznek rá, mint az Egyesült Államok legkövőbb elnöke: a százkilencvenhét centiméter magas férfi százötven kilót nyomott. Egyszer beszorult a Fehér Ház fürdőkádjába, és állítólag csak hatan tudták kirángatni belőle. Bár jól táncolt, teniszezett és golfozott, kövérsége miatt rengeteg gúnyos megjegyzést kellett elviselnie. Egyszer megfürdött Massachusetts partjainál, mire a többi fürdőző arról beszélt, hogy várniuk kell egy kicsit, mert az elnök használja az óceánt. Azt mesélték róla, hogy igen udvarias ember: a villamoson mindig átadja a helyét három hölgynek.

Visszavonulása után a Yale Egyetem jogászprofesszora-ként, az első világháborúban pedig a nemzeti háborús munkaügyi hivatal egyik elnökeként tevékenykedett. Harding elnök az Egyesült Államok tizedik főbírájának nevezte ki 1921-ben, és Taft végre elnyerte azt a hivatalt, amelyre évtizedek óta áhítozott, s amelyet háromszor is vissza kellett utasítania.

William Howard Taft egyik fia, Robert A. Taft szenátor lett, másik fia, Charles Phelps Taft Cincinnati polgármestere, unokája, ifjabb Robert Taft szenátor és képviselő, dédunokája, Bob Taft pedig Ohio kormányzója. ♦

WILLIAM HOWARD TAFT

Születés:
Cincinnati, Ohio, 1857

Párt:
Republikánus Párt

Választási győzelem:
1908

Választási vereség:
1912

Házastárs:
Helen Herron
(1861–1943)

Halál:
Washington D. C.,

Kedves ember volt, de passzív, határozatlan, feledékeny és ügyetlen.

Barátságosan viselkedett, igen sokat nevetett, de képtelen volt megjegyezni az emberek nevét, s ezzel sokakat magára haragított. A legváratlanabb pillanatokban hirtelen elaludt. Végigaludta a Fehér Házban rendezett fogadásokat, a színházi előadásokat, az utazásokat és egyszer egy ünnepélyes temetést is. Rossz szónok volt, beszédei megírását halogatta, ám másoknak sem engedte, hogy írjanak neki.